[1987 ஏப்ரல் 7

(ஆ) ஆம் எனில், அதை பயன்படுத்திக்கொள்ள எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம்.

(ஆ) வேதாரணியம் பேரூராட்சியில் நிதி வசதி இன்மையால் நடைப்பாலம் அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

மாநிலத்தில் கூடுதல் நியாய விலைக் கடைகள்.

141—(* வினா எண் 11572) **மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்):** மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாநிலத்தில் கூடுதலாக நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) எதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கார்டுகள் கணக்கெடுக்கிற பணி 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தொடங்கப்பட்டு அப்போது குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்போது கொடுத்த ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. எனவே புதிய கார்டுகள் வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறதா? குடும்பக் கார்டுகள் சம்பந்தமான கணக்கை எடுக்கிறபோது மாநிலம் முழுவதும் இருக்கின்ற நியாய விலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கையும் உயர வேண்டும். அந்தச் சமயத்தில் அந்த நியாய விலைக் கடைகளைக் கூட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1987 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு குடும்பக் கார்டு வழங்குகிற முறை அமல்படுத்தப்படும். அதற்கு என்யூமெரேஷன் செய்யப் படும். அதற்குப் பிறகு கார்டுகள் அதிகமாகிறதாவென்று பார்த்து அதற்கேற்ப நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக நடைபெறுகிற நியாயவிலைக் கடைகள், அதேபோல் சிவில் சப்ளைஸ் மூலமாக நடைபெறுகிற கடைகள் இவைகளிலே ஒரு பிரச்சினை, அளவுகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்ற பிரச்சினை உருவாகியிருக்கிறது. அளவுகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்ற பெரிய பிரச்சினை கிராம அங்காடிகளிலும் சிவில் சப்ளைஸ் கடைகளிலும் இருக்கின்றது. அரசே பல கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக மானியம் கொடுத்து, மத்திய அரசி லிருந்து வாங்குகிற விலையைவிடக் குறைவான விலையில் அரிசி போன்ற பண்டங்களை மாநிலம் முழுவதும் விநியோகம் செய்தும் கூட சில இடங்களிலே எடை குறைவாக இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு ரக அரிசி இருக்கிறது. 1.85 அரிசியை 2.50 அரிசி என்று விற்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. அந்தப் புகார்களை எல்லாம் பொதுமக்களே புகார் செய்து அதை விசாரிப்பது என்பதும் மிகச் சிரமமாக இருக்கும். அதற்கான வாய்ப்பும் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே குறைந்த பட்சம் அரிசி போன்ற பண்டங் களையாவது பாலித்தின் பைகளிலே அடைத்து அதற்கு மேல் விலைகளைக் குறியிட்டு பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசி போன்ற பண்டங்கள் என்று இல்லாவிட்டாலும் அரிசியையாவது பாலித்தின் பைகளிலே அடைத்துக் கொடுக்கலாமா என்பதைப் பற்றி செல்வவும் கருத்தில் கொண்டு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[1987 ஏப்ரல் 7

திரு. தி. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூடுதலாக நியாயவிலைக் கடைகளை ஆரம்பிப்பதில் சில இடங்களில் சிக்கல் ஏற்பட்டாலும்கூட வாரத்திற்கு எத்தனை நாள் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே போடலாம் என்று, அதே செலவிலே அதே பணியாளர்களைக் கொண்டு துணைக்கடைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள அரசு அனுமதி வழங்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணைக் கடைகளை நாமே ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக, ஆந்திராவிலே ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள், வேலையற்றவர்கள் வங்கிகள் மூலம் கடன் பெற்று சிறுகடைகளை வைத்து, அதாவது செல்ப் எம்ப்ளாய்மென்ட் என்ற முறையிலே தாங்களே அந்தக் கடைகளை வைத்து வேலை தேடிக் கொள்கிற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள், அதைப் போல் வேலையற்றவர்கள் ஆங்காங்கே அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிறவர்கள் துணைக் கடைகளை வைத்து, அவர்கள் வங்கிகள் மூலம் நிதியாதாரங்களைப் பெற்று வேலை தேடிக் கொள்ள முன்வருவார்களானால் நாம் நிச்சயமாகப் பரிசிலிக்கலாம்.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விநியோக முறை என்பது எல்லா மாநிலங்களையும்விட தமிழ்நாட்டில்தான் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை அனைவரும் இன்றைக்குப் பாராட்டி வருகிறார்கள். இதிலே ஒரு சமூக நீதியேகூட கிடைத்து வருகிறது. இந்தப் பொது விநியோக முறையைப் பொறுத்தவரையில் 1973 ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன்—மோகன் தாரியா தலைமையிலே—அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி, பொதுமக்களுக்குத் தேவையான 10 அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் குறிப்பிட்டு, அத்தனைப் பண்டங்களும் இப்படிப் பட்டப் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு பரிந்துரையை வழங்கியிருக்கிறது. எனவே, இப்பொழுது வழங்கப்பட்டு வருகிற இந்த அத்தியாவசியப் பண்டங்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் சொன்னது போல், அரிசி, மண்ணெண்ணெய் போன்ற சில பொருள்கள்தான்—அவை மூலம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1987 ஏப்ரல் 7]

எனவே, மோகன் தாரியா கமிட்டி பரிந்துரை செய்த அந்த 10 அத்தியாவசியப் பண்டங்களையும் நம்முடைய பங்கீட்டு முறையிலே வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன மோகன் தாரியாகமிட்டி பற்றிய விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. ஆனால், நியாய விலைக் கடைகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ஏற்கனவே சில பொருள்களை, குறிப்பாக அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை, மைதா, ரவை, பாமாலின் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், கட்டுப்பாட்டுத் துணி (Controlled Cloth) போன்றவற்றை வழங்கி வருகிறோம்.

திரு கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, 700 கார்டுகளிலிருந்து 1,000 கார்டுகளுக்கு மேல் இப்பொழுது கடைகளில் பதிவு செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் அநேக பேர்களுக்கு மாதக் கடைசி ஆகும்போதுதான் பல பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அல்லது கிடைக்காமல் போகின்றன. காரணம், கடைகளில் உடனுக்குடன் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லையென்று கடைக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்குத் தான் 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று—பொது மக்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து—வைக்க அரசு முன் வருமா? ஏற்கெனவே, இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டு கவனிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. அப்படி ஏதாவது கவனிக்கப்பட்டு, செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தற்போது சுமார் 50 சதவீதம் கடைகளில் 500-க்குக் குறைவான குடும்ப அட்டைகளே வைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற இடங்களில் 1,000 அளவுக்கு இருக்கின்றன. கடைகளை அதிகப்படுத்துவது என்றால் அதிகம் செலவாகும். எனினும் உணவுத் துறை மானியம் வரும்போது, இதனுடைய விவரம் தெரிவிக்கப்படும்.

திரு. ப. ந. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நியாய விலைக் கடைகள்—அமுதம் அங்காடி—இருக்கும் ஊர்களில், இன்னும் ரெண்டொரு மாதங்களில் அமுதம் அங்காடிகளை மூடிவிடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி மூடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களோடு இணைத்து விடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி இணைக்கும்போது

இப்போதே அமுதம் அங்காடிகள் எந்த, எந்த ஊர்களில் இருக்கின்றனவோ, அந்த, அந்த கிராமங்களில், அங்கங்கே, அமுதம் அங்காடிகளுக்குப் பதிலாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கடைகள் இருக்குமா? அல்லது, வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கிற இடத்தில்தான் இந்த அமுதம் அங்காடிகளில் வாங்கியவர்கள் சென்று வாங்க வேண்டுமா?

அடுத்து, இந்த அமுதம் அங்காடியில் இருக்கிற ஊழியர்கள் அதே துறையில் பணியாற்ற அனுமதிக்கப்படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மொத்த வியாபாரத்தை மேற்கொள்வது என்றும் சில்லறைக் கடைகளைக் கூட்டுறவுத் துறையே நடத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றும் அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதன்படி, இப்பொழுது கூட்டுறவுத் துறையில் சுமார் 15,931 கடைகள் இருக்கின்றன. நாம் நடத்துவது, 5,049; இதர நிறுவனங்கள் நடத்துவது 55; ஆக 21,035 கடைகள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான கடைகளைக் கூட்டுறவு நிறுவனம்தான் நடத்துகிறது. தற்போது நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்துகின்ற கடைகளின் நிர்வாகத்தை கூட்டுறவு நிறுவனம் மேற்கொள்கிறது. கடைகள் அங்கேயே இருக்கும்; நிர்வாகத்தை அவர்கள் மேற்கொள்வார்கள். அந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் விரும்பினால் கூட்டுறவுத் துறைக்குச் சென்று பணியாற்றலாம்; இல்லையென்றால், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலேயே வேறு வேலைகள் அவர்களுக்குத் தரப்படும்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபொழுது, இனிமேல் கூடுதலாக நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசிடத்திலே உத்தேசம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, ஒரு வருவாய் வட்டத்திற்கு ஒரு கடை என்று இருந்து வருகிறது ஆனால், சில வருவாய் வட்டங்களிலே இரண்டு ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு ஊராட்சிகளில் எந்த ஊராட்சியிலே கடை இல்லையோ, அந்த ஊராட்சி மக்கள் வேறு

1987 ஏப்ரல் 7]

ஊருக்குச் சென்று—நீண்ட தூரம் சென்றுதான்—வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை விரிவாக்கும்போது ஒரு மாவட்டத் திற்கு 4, 5 கடைகள் கூடுதலாக ஏற்படுத்த வேண்டி வரும். ஆகவே, ஒரு ஊராட்சிக்கு ஒரு கடை என்று ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவலை எனக்குப் புரிகிறது. வருவாய்க் கிராமத்திற்கு ஒன்று என்று இருப்பதை ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒன்று என்று போடுவதிலே கூட நமக்கு சிரமம் இல்லை. ஆனால் செலவு அதிகமாகும். அதனால் சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் யாராவது வேலையற்ற இளைஞர்கள் முன்வந்தால் அவர்களுக்கு துணைக் கடைகள் வைத்து நடத்த அனுமதி அளிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்; சிறிய சிறிய ஊர்களுக்குப் பொருள் கிடைக்கும் என்பதால் நாம் நிச்சயமாக அதுபற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது ஆந்திர மாநிலத்தில் இந்தமுறை செயல்பட்டு வருவதாக அறிகிறோம். நாம் அதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கேற்ப முடிவு செய்யலாம்.

திரு. கே. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது நியாய விலைக் கடைகளில் ஏழு பொருள்கள் வழங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கேரள மாநிலத்தில் வழங்கப்படுவதைப் போல அந்த ஏழு பொருள்களோடு தேங்காய் எண்ணெயும் சேர்த்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி: தலைவரவர்களே, தற்போது கிராமப் புறங்களில் பாமாலின் கிடைப்பதில்லை. 2, 3 மாதங்களாக புகார் செய்தும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, பாமாலின் ஒழுங்காகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் நாம் பாமாலின் கொடுப்பதில்லை. நமக்கு மத்திய அரசு பாமாலின் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை: மத்திய அரசு கொடுத்த பிறகு நாம் கிராமங் களுக்குக் கொடுப்போம்.

[1987 ஏப்ரல் 7

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நியாயவிலைக் கடைகளை விஸ்தரிக்கும் நோக்கம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். சில கிராமங்களில் 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குச் சென்றுதான் பொருள்களை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை உத்தேசித்து, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தூரத்தைக் குறைக்கின்ற வகையில் நியாய விலைக் கடைகளை கொஞ்சம் விஸ்தரித்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அரிசி, மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களாவது ஒழுங்காகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, புதிதாக அரசே நியாயவிலைக் கடைகளை அமைப்பதில்தான் சிரமம் என்று சொன்னேன். 5 மைல் தூரம் சென்று பொருள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால் ஒரு மைல் தூரத்திற்குள் கடை வைக்க முடியாது. ஆனால், அந்த ஊரில் உள்ள இளைஞர் கள், வேலையற்ற பட்டதாரிகள் யாராவது முன்வந்தால் அவர் களுக்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்ற யோசனை இருப்பதாகச் சொன்னேன். எதாவது நியாயவிலைக் கடைகளில் குறிப்பிட்ட பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் ஒழுங்காகத் தரவில்லை என்று சொன்னால், அதுபற்றி அரசுக்கு அல்லது எனக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவரவர்களே, சில பகுதிகளில் குறிப்பாக குக்கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப் பதற்கு அரசால் இயலாது என்றும் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற யாராவது கடை நடத்த முன்வந்தால் அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித் தார்கள். அப்படியானால் சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நியாயவிலைக் கடைகள் வைத்து நடத்துவதற்கு, அந்தக் கடை களை மேம்படுத்துவதற்கு எதாவது சட்டத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? எந்த அடிப்படையில் அனுமதி அளிக்க இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்டவர்கள் அரசை அணுக வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அதுபற்றி விளக்கம் அளிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும் LEGISLATIVE ASSEMBLY

1987 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் ஆந்திர மாநிலத்தில் அமலில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அது நமக்கு எந்தவகையில் ஏற்றது என்று பார்த்து, பின்னால் அவைக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

பிற மாநில பகுதிகளை ஒட்டிய தமிழக பகுதிகளில் அரிசி ஆலை ஆரம்பித்தல்.

142—(*வினா எண் 11896) திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பிற மாநில எல்லைப் பகுதிகளில் அரிசி ஆலை அமைக்க தடை ஏதும் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதை நீக்க அரசு பரிசீலித்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே (அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: தலைவரவர்களே, நான் இந்தக் கேள்வியைப் போடுகின்ற சமயத்தில், எனது தென்காசித் தொகுதி கேரள மாநிலத்தின் எல்லையில் இருப்பதால், அனுமதி கேட்டு கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப் படாமல் இருந்தன. இந்தக் கேள்வி போட்டபின்னால் அந்த மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு உரிமமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது; அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரிசி ஆலை அமைக்க உரிமம் வழங்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருந்தது. இப்போது அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் கேள்வி போட்ட நோக்கமே நிறைவேறிவிட்டதால் துணைக் கேள்விக்கு அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும் இந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி வரவேண்டும். மைய அரசுக்கு இந்த அரசு கடிதம் எழுதுவதாக இருக்கிறது.